

Sygn. akt SDI 11/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Kuras

przy udziale Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
w sprawie lekarza **M. S.**,

obwinionego z art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 maja 2014 r.

kasacji, wniesionej przez pełnomocnika pokrzywdzonego,

od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt [...],

utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego w [...] z dnia 18
grudnia 2012 r.,

I. oddala kasację;

II. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, w tym

kwotą 20 zł (dwadzieścia) wydatków tego postępowania,

obciąża pokrzywdzonego M. G.

UZASADNIENIE

Naczelny Sąd Lekarski orzeczeniem z dnia 9 maja 2013 r. utrzymał w mocy -
zaskarżone przez pełnomocnika pokrzywdzonego M. G. - orzeczenie Okręgowego
Sądu Lekarskiego z dnia 18 grudnia 2012 r., którym to rozstrzygnięciem
uniewinniono obwinionego M. S. od popełnienia przewinienia zawodowego
zarzuconego mu we wniosku o ukaranie.

Kasację na niekorzyść obwinionego wniósł pełnomocnik pokrzywdzonego, stawiając w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzuty rażącego naruszenia prawa (pkt 1-5) i domagając się we wniosku uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Kasacja ta sporządzona została w dniu 18 listopada 2013 r. i wpłynęła do Naczelnego Sądu Lekarskiego w dniu 20 listopada 2013 r. (prezentata na pierwszej stronie kasacji – brak koperty).

W pisemnym stanowisku złożonym do akt sprawy Sądu Najwyższego obrońca u niewinnionego M. S. wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania, z uwagi na treść art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708 ze zm.), jak i fakt przedawnienia karalności czynu zarzuczonego obwinionemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja podlegała oddaleniu z uwagi na treść art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708 ze zm. – dalej jako u.i.l.) oraz niemożność poprawienia sytuacji prawnej obwinionego na skutek wniesionej kasacji. Przepis art. 96 ust. 2 u.i.l. stanowi bowiem, że niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. W niniejszej sprawie datą uprawomocnienia się orzeczenia był dzień 9 maja 2013 r., stosownie do treści art. 94 ust. 1 u.i.l. Zatem uwzględnienie kasacji wniesionej na niekorzyść obwinionego było możliwe tylko wówczas, gdyby została ona skutecznie wniesiona do dnia 9 listopada 2013 r. (art. 123 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 u.i.l.) i, co oczywiste, gdyby znalazły potwierdzenie zarzuty w niej zawarte. Kasacja wniesiona po tym terminie nie jest jednak niedopuszczalna – jak to wywodził obrońca obwinionego – albowiem u.i.l., analogicznie jak art. 524 § 3 k.p.k., nie pozwala jedynie na jej uwzględnienie w kierunku niekorzystnym dla obwinionego, natomiast nie blokuje możliwości przełamania kierunku kasacji i orzeczenia na korzyść obwinionego, jeśliby istniały podstawy do takiego rozstrzygnięcia (art. 434 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. oraz art. 536 k.p.k. i art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 u.i.l.). Ta możliwość orzeczenia na korzyść obwinionego uzasadnia zatem stanowisko, że kasacja wniesiona na niekorzyść obwinionego po upływie terminu o którym mowa w art. 96 ust. 2 u.i.l.

podlega rozpoznaniu ale tylko w takim zakresie, który daje podstawy do wydania orzeczenia korzystnego dla obwinionego. W sprawie, w której wniesiono kasację takiej możliwości nie było albowiem obwiniony został uniewinniony od zarzuczonego mu przewinienia zawodowego, a zatem uzyskał maksymalnie korzystne dla siebie orzeczenie. Skoro zatem z uwagi na treść art. 96 ust. 2 u.i.l. Sąd Najwyższy nie mógł orzec na niekorzyść obwinionego, to kasacja pełnomocnika pokrzywdzonego musiała zostać oddalona, bez merytorycznego odnoszenia się do postawionych w niej zarzutów (por. np. postanowienia SN: z dnia 24 czerwca 2005 r., III KK 4/05, Lex 199985; z dnia 18 stycznia 2012 r., V KK 329/11, OSNKW 2012, z. 3, poz. 32).

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w postanowieniu, a o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto w oparciu o art. 636 §1 k.p.k. w zw. z art. 112 u.i.l.